TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2010. gada 18. novembrī *

Lieta C-247/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 18. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 7. jūlijā, tiesvedībā

Alketa Xhymshiti

pret

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un J. Mellers [*J. Möller*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Kreišics [*V. Kreuschitz*], pārstāvis,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.) un kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (OV L 392, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1408/71"), Padomes 1972. gada 21. marta Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka Regulas Nr. 1408/71 īstenošanas kārtību, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97 (turpmāk tekstā — "Regula Nr. 574/72"), Padomes 2003. gada 14. maija Regulu (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas Nr. 1408/71 un Regulas Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 1. lpp.), kā arī Līgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas 1999. gada 21. jūnijā parakstīts Luksemburgā (OV 2002, L 114, 6. lpp.; turpmāk tekstā — "ES un Šveices līgums").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp A. Džimšiti [*A. Xhymshiti*], Vācijā likumīgi dzīvojošu Albānijas pilsoni, kura ir Vācijā likumīgi dzīvojoša un Šveicē strādājoša Kosovas pilsoņa sieva, un *Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach* (Federālā Nodarbinātības aģentūra — Lerahas Ģimenes pabalstu kase; turpmāk tekstā — "*FKL*") par šīs iestādes atteikumu ģimenes pabalsta veidā izmaksāt summu, kas

atbilst starpībai starp Šveicē izmaksāto ģimenes pabalstu un Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu, attiecībā uz diviem A. Džimšiti bērniem, kuriem ir Vācijas pilsonība.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Ar Regulām Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 ir paredzēts nodrošināt sociālo pabalstu piešķiršanu dalībvalstu ietvaros ar mērķi veicināt personu brīvu pārvietošanos.

4 Regulas Nr. 1408/71 2. panta, kura nosaukums ir "Personas, uz kurām attiecas regula", 1. punktā ir paredzēts:

"Šī regula attiecas uz darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām un uz studentiem, uz kuriem attiecas vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi vai kuri ir bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā dalībvalstī, kā arī [uz] viņu ģimenes locekļi[em] vai viņus kā apgādniekus zaudējuš[iem] ģimenes locekļi[em]."

5 Atbilstoši šīs regulas 13. pantam ar nosaukumu "Vispārīgi noteikumi":

"1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, uz personām, kam piemēro šo regulu, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti. Minētos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tā uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..]."

6 Regulas Nr. 1408/71 76. panta ar nosaukumu "Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem un saskaņā ar ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem" 1. punktā ir noteikts:

"Ja vienā un tajā pašā laika posmā par vienu un to pašu ģimenes locekli sakarā ar darbu kādā profesijā tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ģimenes locekļi dzīvo, ir paredzēti ģimenes pabalsti, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas maksājami saskaņā ar citas

dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā saskaņā ar 73. vai 74. pantu, tiek apturētas līdz tādai summai, kas paredzēta pirmās dalībvalsts tiesību aktos."

7 Regulas Nr. 574/72 10. panta ar nosaukumu "Noteikumi, kas piemērojami gadījumos, kad pārklājas darbinieku vai pašnodarbinātu personu tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām" 1. punktā ir noteikts:

"1. a) Tiesības uz [ģimenes] pabalstiem vai ģimenes piemaksām, kas pienākas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kuros tiesību iegūšana uz šiem pabalstiem vai piemaksām netiek pakļauta nosacījumam par apdrošināšanu, darbu vai pašnodarbinātību, tiek apturētas, ja tā paša laika posma [ietvaros] un par to pašu ģimenes locekli pienākas pabalsti vienīgi atbilstīgi citas dalībvalsts attiecīgajiem tiesību aktiem vai, piemērojot regulas 73., 74., 77. vai 78. pantu, līdz šo pabalstu summai.

b) Ja tomēr pirmajā še nosauktajā dalībvalstī tiek veikta profesionāla darbība:

i) tādu pabalstu gadījumā, kas — vai nu vienīgi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar regulas 73. vai 74. pantu — pienākas personai, kura ir tiesīga uz ģimenes pabalstiem, vai personai, kurai tos izmaksā, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas pienākas vai nu vienīgi saskaņā ar šīs otras dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar šiem pantiem, tiek apturētas līdz tādai ģimenes pabalstu summai, kāda ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā

šis ģimenes loceklis dzīvo. To pabalstu izmaksas, ko veic dalībvalsts, kurā šis ģimenes loceklis dzīvo, sedz šī dalībvalsts;

ii) tādu pabalstu gadījumā, kas — vai nu vienīgi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar regulas 77. vai 78. pantu — pienākas personai, kura ir tiesīga uz šiem pabalstiem, vai personai, kurai tos izmaksā, tad tiesības uz šiem ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām, kas pienākas vai nu vienīgi saskaņā ar šīs otras dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar šiem pantiem, tiek apturētas; šādā gadījumā attiecīgā persona ir tiesīga uz tās dalībvalsts ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām, kurā šie bērni dzīvo, un izmaksas sedz šī dalībvalsts, un — attiecīgi — uz tādiem pabalstiem, kas nav regulas 77. vai 78. pantā minētās ģimenes piemaksas, un izmaksas sedz kompetentā valsts, kā noteikts minētajos pantos."

8 Ar Regulu Nr. 859/2003 Regulās Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 Savienības pilsoņiem piešķirtās tiesības ir attiecinātas arī uz trešo valstu pilsoņiem.

9 Šīs regulas preambulas devītajā, vienpadsmitajā, divpadsmitajā, piecpadsmitajā un sešpadsmitajā apsvērumā ir paredzēts:

"(9) Tādēļ ir jāparedz, ka Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus par koordināciju piemēro tiem Kopienā likumīgi dzīvojošiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem pašlaik neattiecas šo regulu noteikumi viņu valstspiederības dēļ un kuri atbilst pārējiem šajās regulās paredzētajiem nosacījumiem; to

piemērošanai ir it īpaši svarīga nozīme, ņemot vērā gaidāmo Eiropas Savienības paplašināšanos.

[..]

(11) Pamatojoties uz šo regulu, Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus piemēro tikai tad, ja attiecīgā persona jau likumīgi dzīvo dalībvalsts teritorijā. Tātad likumīga dzīvesvieta ir priekšnoteikums minēto noteikumu piemērošanai.

(12) Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumi nav piemērojami gadījumos, ja tie visādā ziņā skar tikai vienu dalībvalsti. Tas cita starpā attiecas uz gadījumiem, kad trešās valsts pilsonis ir saistīts tikai ar vienu trešo valsti un vienu dalībvalsti.

[..]

(15) Lai sasniegtu šos mērķus, ieteicams obligāti paplašināt to noteikumu darbības jomu, kuri koordinē valstu sociālā nodrošinājuma shēmas, Kopienas līmenī pieņemot juridisku aktu, kas būtu saistošs un tieši piemērojams visās dalībvalstīs, kuras piedalās šīs regulas pieņemšanā.

(16) Šī regula neskar tiesības un pienākumus, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem ar trešām valstīm, kuriem pievienojusies Kopiena un kuri nodrošina priekšrocības sociālā nodrošinājuma jomā."

10 Regulas Nr. 859/2003 1. pantā ir noteikts:

"Saskaņā ar noteikumiem šīs regulas pielikumā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumi attiecas uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem tie netika līdz šim attiecināti tikai viņu valstspiederības dēļ, kā arī uz viņu ģimenēm un pārdzīvojušiem tuviniekiem, ja vien viņi likumīgi dzīvo dalībvalsts teritorijā un visādā ziņā nav saistīti tikai ar vienu dalībvalsti."

11 Regulas Nr. 859/2003 pielikumā, kurš attiecas uz īpašajiem noteikumiem, kas minēti šīs regulas 1. pantā, saistībā ar Vāciju ir paredzēts, ka, "kas attiecas uz ģimenes pabalstiem, šo regulu piemēro tikai tiem trešo valstu pilsoņiem, kam ir uzturēšanās atļauja, kas atbilst Vācijas tiesību aktos noteiktajai "Aufenthaltserlaubnis" vai "Aufenthaltsberechtigung" definīcijai".

12 ES un Šveices līguma II pielikuma, kas attiecas uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, 1. pantā ir noteikts:

"1. Līgumslēdzējas valstis savā starpā vienojas sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas jomā piemērot Kopienu tiesību aktus, uz kuriem ir norādīta atsauce,

redakcijā, kas ir spēkā līguma parakstīšanas brīdī, ieskaitot šī pielikuma A nodaļā minētos grozījumus vai līdzvērtīgas tiesību normas.

2. Jēdziens "dalībvalsts(is)", kas lietots šī pielikuma A nodaļā minētajos tiesību aktos, līdztekus valstīm, uz kurām attiecas atbilstošie Kopienu tiesību akti, ir piemērojams arī Šveicei."

13 Iepriekš minētā pielikuma A nodaļā ir ietverta atsauce gan uz Regulu Nr. 1408/71, gan uz Regulu Nr. 574/72.

Valsts tiesiskais regulējums

14 Vācijas Federālā likuma par ienākumu nodokli (*Einkommensteuergesetz*; turpmāk tekstā — "*EStG*") 62. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiesības saņemt ģimenes pabalstus atbilstoši šim likumam par bērniem šī likuma 63. panta izpratnē ir personām:

1) kuru pastāvīgā vai parastā dzīvesvieta ir valsts teritorijā [..]."

15 *EStG* 65. panta ar nosaukumu "Citi par bērniem maksājamie pabalsti" 1. punktā ir noteikts:

"Pabalsts par apgādībā esošu bērnu netiek maksāts par bērnu, par kuru tiek saņemts vai, iesniedzot attiecīgu pieprasījumu, varētu tikt saņemts viens no turpmāk minētajiem pabalstiem:

[..]

2) ārvalstīs izmaksāti bērnu pabalsti, kas ir pielīdzināmi pabalstam par apgādībā esošu bērnu vai vienam no 1. apakšpunktā minētajiem pabalstiem;

[..]."

16 Iesniedzējtiesa ir precizējusi, ka tiesības uz Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu nav pakārtotas nosacījumam par saimnieciskās darbības veikšanu Vācijā.

17 Iesniedzējtiesa ir arī norādījusi, ka Šveicē izmaksātais ģimenes pabalsts ir pielīdzināms Vācijā izmaksātajam pabalstam.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

18 Džimšiti laulātais pāris kopā ar diviem saviem bērniem dzīvo Vācijā, un viņiem abiem ir Regulas Nr. 859/2003 pielikumā, tajā daļā, kura attiecas uz Vāciju, minētās uzturēšanās atļaujas.

19 A. Džimšiti, kura ir Albānijas pilsone, neveic nekādu saimniecisko darbību. A. Džimšiti, kurš ir Kosovas pilsonis, strādā Šveicē, kur viņš veic ar vecuma un apgādnieka zaudēšanas apdrošināšanu saistītās iemaksas. Par saviem bērniem, kuriem abiem ir Vācijas pilsonība, viņš no sava Šveicē reģistrētā darba devēja saņem ģimenes pabalstu.

20 Kopš pirmā bērna Albiona piedzimšanas 2005. gada 28. aprīlī A. Džimšiti no Vācijas valsts saņēma tā saukto "daļējo" ģimenes pabalstu, kas atbilst starpībai starp Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu un Šveicē izmaksāto ģimenes pabalstu, kurš ir mazāka apmēra.

21 Pēc otrā bērna Albionas piedzimšanas 2007. gada 30. jūnijā A. Džimšiti 2007. gada 13. jūlijā lūdza piešķirt daļējo Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu arī par šo bērnu.

22 Šī lūguma iesniegšanas rezultātā *FKL* 2007. gada 5. septembrī atcēla ģimenes pabalstu, kas bija piešķirts attiecībā uz Albionu, pamatojoties uz to, ka A. Džimšiti par šo bērnu saņem ģimenes pabalstu Šveicē.

23 2007. gada 12. oktobrī A. Džimšiti vēlreiz lūdza *FKL* piešķirt ģimenes pabalstu par abiem viņas bērniem. *FKL* šo lūgumu saņēma 2007. gada 15. oktobrī un 2007. gada 25. oktobrī to noraidīja, nenorādot neviena no bērniem vārdu. *FKL* uzskatīja, ka tiktāl, ciktāl uz Džimšiti laulāto pāri, ņemot vērā viņu pilsonību, ES un Šveices līgums nav attiecināms, nav iespējams piešķirt daļējo ģimenes pabalstu atbilstoši Regulām Nr. 1408/71 un Nr. 574/72.

24 2008. gada 19. februārī *FKL* noraidīja A. Džimšiti iebildumus, kurus viņa bija izvirzījusi attiecībā uz šo lēmumu par atteikumu. Savā lēmumā, ar kuru tika apstiprināts sākotnējais atteikums, *FKL* norādīja, ka par meitu Albionu, sākot no 2007. gada jūnija, ir saņemts ārvalstīs izmaksāts pabalsts, kas ir pielīdzināms Vācijā izmaksājamajam ģimenes pabalstam, un tam, ka šī pabalsta apmērs ir zemāks nekā Vācijā izmaksājamā pabalsta apmērs, neesot nekādas nozīmes.

25 Līdz ar to A. Džimšiti par šo 2007. gada 25. oktobra lēmumu par atteikumu un 2008. gada 19. februāra lēmumu par iebildumu izskatīšanu cēla prasību iesniedzējtiesā. Viņa arī lūdza izmaksāt Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu, uz kuru tai, viņasprāt, bija tiesības.

26 Tā kā *Finanzgericht Baden-Württemberg* [Bādenes–Virtembergas Finanšu tiesai], izskatot šo prasību, radās šaubas par Regulas Nr. 859/2003 un līdz ar to arī par Regulu Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 piemērojamību trešās valsts pilsoņiem, kas ir tādā situācijā kā Džimšiti laulātais pāris, tā nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai gadījumā, kad trešās valsts pilsonis likumīgi dzīvo kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un strādā [Šveicē], attiecībā uz viņu un viņa sievu, kura arī ir trešās valsts pilsone, dzīvesvietas dalībvalstī ir piemērojama Regula Nr. 859/2003,

kā rezultātā dzīvesvietas dalībvalstij ir pienākums piemērot Regulas [..] Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 attiecībā uz šo darbinieku un viņa sievu?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši, vai, pastāvot pirmajā jautājumā minētajiem apstākļiem, Regulas Nr. 1408/71 2., 13. un 76. pants un Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka mātei, kura ir trešās valsts pilsone, dzīvesvietas dalībvalstī var atteikt ģimenes pabalstu piešķiršanu, pamatojoties uz to, ka viņa ir trešās valsts pilsone, lai gan attiecīgais bērns ir Eiropas Savienības pilsonis?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

27 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 859/2003 ir piemērojama trešās valsts pilsoņiem, kuri ir tādā situācijā kā A. Džimšiti un viņa sieva.

28 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 859/2003 1. pantam, lai trešās valsts pilsonim, kā arī viņa ģimenes locekļiem varētu piemērot Regulu Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 noteikumus, ir jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem. Pirmkārt, šim trešās valsts pilsonim ir likumīgi jādzīvo dalībvalsts teritorijā un, otrkārt, viņš nedrīkst

atrasties tādā situācijā, kas ir saistīta tikai ar vienu dalībvalsti. No Regulas Nr. 859/2003 preambulas divpadsmitā apsvēruma, kurā ir precizēts šis otrais nosacījums, izriet, ka tas cita starpā attiecas uz gadījumiem, kad trešās valsts pilsonis ir saistīts tikai ar vienu trešo valsti un vienu dalībvalsti.

29 Saistībā ar pirmo nosacījumu ir jākonstatē, ka, ņemot vērā iesniedzējtiesas sniegto informāciju, gan A. Džimšiti, gan viņa sieva likumīgi uzturas Vācijā un atbilst nosacījumam par Regulas Nr. 859/2003 pielikumā minētās uzturēšanās atļaujas Vācijā esamību. Līdz ar to pirmais nosacījums var tikt uzskatīts par izpildītu.

30 Attiecībā uz otro nosacījumu, kā savos rakstveida apsvērumos apgalvojusi Vācijas valdība un kā tas izriet no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu, ir jākonstatē, ka A. Džimšiti gadījumā nepastāv saistība vairāk kā ar vienu dalībvalsti. Apstāklim, ka viņš veic profesionālo darbību Šveicē, šajā ziņā nav nekādas nozīmes.

31 Tomēr, kā apgalvojusi gan Eiropas Kopienu Komisija, gan arī iesniedzējtiesa, ir vispārzināms, ka Regulu Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 piemērošanas ietvaros Šveices Konfederācija ir pielīdzināma Eiropas Savienības dalībvalstij.

32 Šāds secinājums izriet no ES un Šveices līguma II pielikuma, kurš attiecas uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, 1. panta. Šī panta 1. punktā līgumslēdzējām valstīm ir noteikts pienākums sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas jomā savstarpēji piemērot Kopienu tiesību aktus, uz kuriem ir norādīta atsauce, redakcijā,

kas bija spēkā šī līguma parakstīšanas brīdī, ieskaitot šā pielikuma A nodaļā minētos grozījumus.

33 Turklāt saskaņā ar šī paša 1. panta 2. punkta noteikumiem "jēdziens "dalībvalsts(is)", kas lietots šī pielikuma A nodaļā minētajos tiesību aktos, līdztekus valstīm, uz kurām attiecas atbilstošie Kopienu tiesību akti, ir piemērojams arī Šveicei".

34 Gan Regula Nr. 1408/71, gan arī Regula Nr. 574/72 ir minētas ES un Šveices līguma II pielikuma A nodaļā, kuras nosaukums ir "Tiesību akti, uz kuriem ir norādīta atsauce". No tā izriet, ka šo regulu noteikumi līdztekus dalībvalstīm ir piemērojami arī attiecībā uz Šveices Konfederāciju.

35 Tomēr ir jāprecizē, ka tas pats neattiecas uz Regulu Nr. 859/2003, kas nav norādīta starp tiem Kopienu tiesību aktiem, kurus ES un Šveices līgumu noslēgušās valstis ir apņēmušās piemērot un kas tādējādi ir minēti šī līguma II pielikuma A nodaļā. Ir acīmredzams, ka šajā A nodaļā ir uzskaitīti atsevišķi tiesību akti, ar kuriem ir grozītas Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72, kas tādējādi apstiprina šo līgumu noslēgušo valstu vēlmi individualizēta ieraksta veidā iekļaut šajā nodaļā visus šo tiesību aktu grozījumus.

36 Kā savos rakstveida apsvērumos pamatoti norādījusi Vācijas valdība, ar šo līgumu izveidotā režīma, tiktāl, ciktāl tas ir ierobežots ar tajā tieši minēto tiesību aktu piemērošanu, mērķis nav bijis paredzēt atsauci uz attiecīgajiem tiesību aktiem to atjauninātajā redakcijā. Līdz ar to, pat ja tiktu uzskatīts, ka Regula Nr. 859/2003 ir tikai un vienīgi Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 grozošs tiesību akts, tā nevar tikt piemērota ES un

Šveices līguma ietvaros. Tādējādi šī regula, kas ir pieņemta pēc ES un Šveices līguma noslēgšanas, var tikt iekļauta šajā līgumā tikai pēc grozījumu izdarīšanas pašā līgumā.

37 Tādēļ ir jākonstatē, ka tas, ka A. Džimšiti veic profesionālu darbību Šveicē, nav tāds apstāklis, kura dēļ varētu uzskatīt, ka viņa situācija nav saistīta tikai ar vienu vienīgu dalībvalsti. Viņa situācija patiesībā ir saistīta tikai ar vienu trešo valsti un vienu vienīgu dalībvalsti, proti, Šveices Konfederāciju un Vācijas Federatīvo Republiku.

38 No tā izriet, ka, tā kā otrais no Regulas Nr. 859/2003 1. pantā paredzētajiem diviem nosacījumiem nav izpildīts, šī regula nav piemērojama tādas personas situācijai kā A. Džimšiti situācija.

39 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka gadījumā, kad trešās valsts pilsonis likumīgi dzīvo kādā Savienības dalībvalstī un strādā Šveicē, attiecībā uz šo pilsoni Regula Nr. 859/2003 tā dzīvesvietas valstī nav piemērojama, jo šī regula nav norādīta to ES un Šveices līguma II pielikuma A nodaļā minēto Kopienas tiesību aktu vidū, kuru piemērošanu šo līgumu noslēgušās valstis ir apņēmušās veikt. Līdz ar to nav konstatējams dzīvesvietas dalībvalsts pienākums piemērot Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 attiecībā uz šo iepriekš minēto darbinieku un viņa laulāto.

Par otro jautājumu

40 Otrā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai Regulu Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 noteikumi ļauj dzīvesvietas dalībvalstij atteikties piešķirt ģimenes pabalstu trešās valsts pilsonim tā pilsonības dēļ, lai gan tā bērniem ir Eiropas Savienības pilsonība.

41 Šajā ziņā, kā tas izriet no atbildes uz pirmo jautājumu, ir jānorāda, ka uz Džimšiti laulāto pāri Regulas Nr. 859/2003 piemērošanas joma nav attiecināma, kas nozīmē, ka nav piemērojamas arī Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72. Līdz ar to ģimenes pabalstu piešķiršanu to abiem bērniem reglamentē tikai un vienīgi dzīvesvietas dalībvalsts, proti, Vācijas, tiesību akti.

42 No lēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu ietvertā Vācijas tiesību aktu apraksta izriet, ka Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu piešķiršana saskaņā ar *EStG* 62. panta 1. punkta 1. apakšpunktu ir pakārtota nosacījumam par dzīvesvietu Vācijas teritorijā. Iesniedzējtiesa ir norādījusi, ka, lai gan A. Džimšiti atbilst šim nosacījumam, saskaņā ar *EStG* 65. panta 1. punkta 1. apakšpunktu viņa tomēr nevar saņemt šos pabalstus, jo viņas vīrs saņem pielīdzināmus pabalstus Šveicē.

43 Jāatgādina, ka Kopienu tiesības neskar dalībvalstu kompetenci organizēt savas sociālā nodrošinājuma sistēmas un ka gadījumā, ja tas nav saskaņots Kopienu līmenī, katrai dalībvalstij pašai savos tiesību aktos ir jāparedz sociālā nodrošinājuma pabalstu saņemšanas nosacījumi, kā arī to apmērs un saņemšanas ilgums (2008. gada 21. februāra spriedums lietā C-507/06 *Klöppel*, Krājums, I-943. lpp., 16. punkts).

44 Šajā ziņā tas apstāklis vien, ka Džimšiti laulātā pāra bērniem ir Eiropas Savienības pilsonība, nav pamats atzīt par prettiesisku atteikumu piešķirt Vācijā izmaksājamo ģimenes pabalstu, ja, kā tas izriet no iesniedzējtiesas izdarītajiem secinājumiem, nav izpildīti tiesību aktos paredzētie šī pabalsta piešķiršanas nosacījumi.

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1408/71 2., 13. un 76. pantam, kā arī Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam nav nekādas nozīmes attiecībā uz trešās valsts pilsoni, kura ir tādā situācijā kā prasītāja pamata lietā, jo tās situāciju reglamentē dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti. Tas vien, ka šīs pilsones bērniem ir Eiropas Savienības pilsonība, nav pamats atzīt par prettiesisku atteikumu piešķirt ģimenes pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī, ja, kā tas izriet no iesniedzējtiesas izdarītajiem secinājumiem, nav izpildīti tiesību aktos paredzētie šī pabalsta piešķiršanas nosacījumi.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

1) gadījumā, kad trešās valsts pilsonis likumīgi dzīvo kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un strādā Šveicē, attiecībā uz šo pilsoni tā dzīvesvietas dalībvalstī nav piemērojama Padomes 2003. gada 14. maija Regula (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ, jo šī regula nav norādīta to Līguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas 1999. gada 21. jūnijā parakstīts Luksemburgā, II pielikuma A nodaļā minēto Kopienas tiesību aktu vidū, kuru piemērošanu šo līgumu noslēgušās valstis ir apņēmušās veikt. Līdz ar to nav konstatējams dzīvesvietas dalībvalsts pienākums attiecībā uz šo iepriekš minēto darbinieku un viņa laulāto piemērot Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 un kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006, un Padomes 1972. gada 21. marta Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka Regulas Nr. 1408/71 īstenošanas kārtību, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97;

2) Regulas Nr. 1408/71 2., 13. un 76. pantam, kā arī Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam nav nekādas nozīmes attiecībā uz trešās valsts pilsoni, kura ir tādā situācijā kā prasītāja pamata lietā, jo tās situāciju reglamentē dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti. Tas vien, ka šīs pilsones bērniem

ir Eiropas Savienības pilsonība, nav pamats atzīt par prettiesisku atteikumu piešķirt ģimenes pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī, ja, kā tas izriet no iesniedzējtiesas izdarītajiem secinājumiem, nav izpildīti tiesību aktos paredzētie šī pabalsta piešķiršanas nosacījumi.

[Paraksti]